Ἔλα, προσφιλὴς παρέα,
καὶ σὺ κάτω 'στὸν Πειραία
πήγαινε νὰ τοὺς μετρήσῃς
καὶ νὰ κάνῃς προσφωνήσεις.

—

Θὰ 'δῇς πρόσωπα σὰν κρίνους,
εἶναι θέα θαυμασία,
ἡ πρωτεύουσα μ' ἐκείνους
θὰ γενῇ δεκαπλασία.

—

II.— Εὐγνωμόνει τὴν Τουρκιὰ
καὶ γιὰ τοῦτο, παλαβέ,
καὶ μεγάλη χαστουκιὰ
κατὰ πρόσωπον λαβέ.

Μιὰ κατνούρια πατνάδα στὴν Τουρκιὰ τὴν φελνάδα.

—

Καὶ μὲ τὴν Ἀντάντ τὰ βάζεις
καὶ τῆς νότες της διαβάζεις,
καὶ καμμία δὲν ψηφᾷς.

—

Εἶσαι μεθυσμένη πάλι,
καὶ σοῦ λὲν μικροὶ μεγάλοι:
πρόσεχε νὰ μὴν τῆς φᾷς.

—

Ὁλοένα πέρνεις φόρα
κι' ἀπὸ νήστεια ρέβεσαι,
καὶ μ' Ἀρμάδες ξέναις τώρα
παρακοκορεύεσαι.

—

Καὶ γι' αὐταῖς ζητωκραυγάζεις,
μιὰ 'στὸν Εὔξεινο τῆς βγάζεις,
μιὰ τῆς φέρνεις 'στὰ νερὰ
τοῦ μεγάλου Ναγαρᾶ.

—

Τὴν Ἀρμάδα, Μουσουλμάνε,
ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ τὴν πᾶνε
ξένοι ναῦται, ξένοι μοῦτσοι.

—

Μὲ τὸ Σύνταγμ' ἀνετράφης,
κι' ὅλους σήμερα τοὺς γράφεις
'στὸ παλγό σου τὸ παπούτσι

—

Ξένοι δροῦν γιὰ σέν' ἀτρύτως,
σ' ὅ,τι κάνουν σιωπᾷς,
κι' ὅλους τώρ' ἀδιακρίτως
κατακέφαλα κτυπᾷς.

—

Σχίζεις καὶ μεγάλων νότες
καὶ παθαίνουν ρεζιλίκι,
κι' ὅλοι βλέπουν κεχηνότες
τὸ πολύ σου γταϊλίκι.

—

Κάθε τόσο σύρε κι' ἔλα,
δανεικὴ φορεῖς μασέλα,
καὶ δοντάραις ξέναις τρίζεις
καὶ τὸ σύμπαν φοβερίζεις.

—

Ὦ φεσοῦ, ποῦ μὲ τιμὴ
τώρα θέλωντας καὶ μὴ
σ' ἄρμα ξένο ζέβεσαι.

—

Ἡ φεσάρα πάλι τοῦρλα,
σ' ἔχει ξαναπάσει μοῦρλα
καὶ δὲν συμμαζεύεσαι.

—

Κτύπα τούτους, κτύπα κι' ἄλλους,
τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους,
καὶ τὰ πάντα νὰ τολμᾷς.

—

Εἶσαι τῶν λαῶν ἀγάπη,
κι' ἕνα προσφιλὲς κεμπάπι
κι' ἕνας γιαλετζῆ ντολμᾷς.

—

Ὅπως πρῶτα νὰ φανῇς
ἀληθῶς φιλελευθέρα,
στέλλε μας ὁμογενεῖς
κάθε τόσο κι' ἐδῶ πέρα.

—

Χαῖρ' Ἐλευθερίας κρήνη,
χαῖρε, κόσμου προκοπή,
ποῦ πρὸς τὰ καλὰ ροπὴ
πάντοτε σὲ διακρίνει.

—

Καὶ τὴν ὥρα περιμένω,
ποῦ θὰ γίνῃς πιὰ καὶ σὺ
σὰν παζάρι χαλασμένο,
καὶ παντέρημο τσαρσί.

—

Καὶ μὲ μάτια δακρυσμένα
θὰ φωνάξω σὲ καθένα
χρυσοστόλιστο Πασσᾶ:
κατευόδιο, τσὸκ γιασᾶ.